

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 21 oktober 2011 in zaak
nrs. 11/31591 en 11/31590 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel).

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 september 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 oktober 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 oktober 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 2 betoogt de vreemdeling dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de omstandigheid dat de minister tijdens het nader gehoor gebruik heeft gemaakt van een niet beëdigde tolk in dit geval niet tot gegrondverklaring van het beroep leidt, aangezien niet is gebleken dat de vreemdeling hierdoor in zijn belangen is geschaad. Dat, zoals de voorzieningenrechter daartoe heeft overwogen, hij er geen blijk van heeft gegeven dat tijdens het nader gehoor communicatieproblemen zijn ontstaan tussen hem en de tolk, laat volgens de vreemdeling onverlet dat, nu de minister niet heeft voldaan aan de in de in artikel 28, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wet beëdigde tolken en vertalers (hierna: de Wbtv) neergelegde verplichting, de kwaliteit en integriteit van de door de minister ingeschakelde tolk niet zijn gewaarborgd.

2.1.1. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wbtv maakt de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: de IND) uitsluitend gebruik van beëdigde tolken of vertalers.

Ingevolge het derde lid, voor zover thans van belang, kan in afwijking van het eerste lid gebruik worden gemaakt van een tolk die geen beëdigde tolk is of van een vertaler die geen beëdigde vertaler is, indien wegens de vereiste spoed een ingeschrevene in het register niet tijdig beschikbaar is of indien het register voor de desbetreffende bron- of doeltaal dan wel bron- of doeltalen geen ingeschrevene bevat.

Ingevolge het vierde lid, voor zover thans van belang, wordt, indien van het eerste lid wordt afgeweken, dit met redenen omkleed schriftelijk vastgelegd.

2.1.2. Uit de memorie van toelichting bij de Wbtv (Kamerstukken II, 2004-05, 29 936, nr. 3) komt naar voren dat het waarborgen van de integriteit van tolken en vertalers een belangrijk onderdeel vormt van de Wbtv. Daarbij valt, aldus memorie van toelichting, de integriteit van

ingeschakelde tolken en vertalers niet los te zien van het begrip kwaliteit. Indien de kwaliteit van de tolk of vertaler onvoldoende is gewaarborgd, kan dit ongewenste gevolgen hebben voor de beslissingen die op hun werk zijn gebaseerd.

Voorts wordt volgens de memorie van toelichting via de plicht gebruik te maken van beëdigde tolken en vertalers, zoals neergelegd in artikel 28, eerste lid, wordt gewaarborgd dat de IND louter gebruik maakt van tolken en vertalers van wie de kwaliteit en integriteit zijn gewaarborgd. De in het vierde lid neergelegde verplichting om, indien geen gebruik wordt gemaakt van een beëdigde tolk of vertaler, dit voorzien van een motivering schriftelijk vast te leggen, biedt een waarborg dat zorgvuldig met de voormelde plicht wordt omgegaan en biedt voorts in het vervolg van de procedure duidelijkheid wie als tolk of vertaler is opgetreden.

2.1.3. Niet in geschil is dat de minister tijdens het op 22 september 2011 met de vreemdeling gehouden nader gehoor gebruik heeft gemaakt van een niet beëdigde tolk. Nu, naar evenmin in geschil is, de minister de afwijking van artikel 28, eerste lid, van de Wbtv niet met redenen omkleed schriftelijk heeft vastgelegd, heeft hij het voorschrift van artikel 28, vierde lid, van de Wbtv geschonden. De duidelijke bewoordingen van dit voorschrift laten niet toe dat de minister gebruik maakt van een niet beëdigde tolk, zonder dit voorzien van een motivering schriftelijk vast te leggen.

De grief slaagt.

2.2. Reeds hierom is het hoger beroep is kennelijk gegrond. De overige grieven behoeven geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Gelet op het vorenoverwogene zal de Afdeling, doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, het door de vreemdeling tegen het besluit van 28 september 2011 ingestelde beroep gegrond verklaren en dit besluit vernietigen wegens schending van artikel 28, vierde lid, gelezen in samenhang met het eerste lid, aanhef en onder d, van de Wbtv.

2.3. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 21 oktober 2011 in zaak nr. 11/31590;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Immigratie en Asiel van 28 september 2011, kenmerk 1108.16.1182;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Klinkers, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

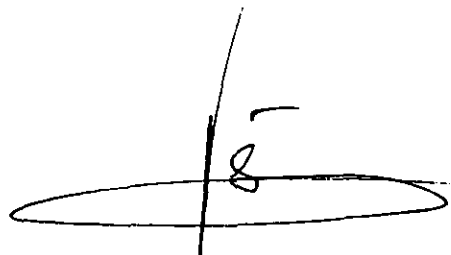
w.g. Klinkers
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 januari 2012

549.

Verzonden: 31 januari 2012

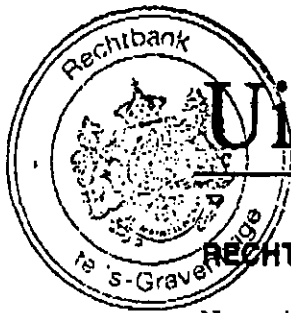
Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

mr. H.H.C. Visser

HET Raadskwartier

AFSCHRIFT

Uitspraak

PRODUCTIE

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaksnummer: Awb 11/31591 en Awb 31590

Uitspraak van de voorzieningenrechter van 21 oktober 2011

inzake:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND-dossiernummer: 1108.16.1182,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. H. Postma, advocaat te Groningen,

tegen:

de minister voor Immigratie en Asiel,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. W. Steenstra, ambtenaar bij de IND.

Procesverloop

Op 20 september 2011 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij besluit van 28 september 2011 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 29 september 2011 heeft verzoeker beroep ingesteld bij de rechtbank tegen dit besluit. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 11/31590. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepschrift niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 29 september 2011 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoeker gezonden.

Openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 14 oktober 2011. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 11/31591 en Awb 31590

2

Motivering

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan. Daarbij is onder meer van belang of verweerder de aanvraag zonder schending van eisen van zorgvuldigheid in het kader van de algemene asielprocedure heeft kunnen afwijzen.

Verzoeker heeft aan zijn asielrelaas - kort samengevat - ten grondslag gelegd dat hij problemen heeft ondervonden van de Koerdische autoriteiten, bestaande uit de PUK en de PDK-partij, ten gevolge van zijn lidmaatschap van de oppositiepartij Gorran en zijn activiteiten hiervoor. Verzoeker heeft vanwege zijn activiteiten voor de Gorran-partij op 15 april 2010 mondeling ontslag aangezegd gekregen van zijn werk bij het gemeentehuis in Voorts is verzoeker op 16 mei 2010 in de plaats door de autoriteiten gearresteerd en op een onbekende locatie gedurende twee maanden gedetineerd. Verzoeker is gedurende deze detentie mishandeld en gemarteld. Op 10 juli 2010 is verzoeker vrijgelaten. Verzoeker is na zijn vrijlating doorgegaan met zijn werkzaamheden voor de Gorran-partij. Op 17 februari 2011 heeft verzoeker deelgenomen aan een demonstratie tegen de PUK en de PDK. In april 2011 heeft een anti-terrorisme eenheid van Jalal Talabani verzoeker in zijn woning gezocht. Verzoeker verbleef op dat moment bij zijn zwager. Verzoekers moeder en broer zijn tijdens dit bezoek mishandeld door leden van deze eenheid. Verzoeker heeft nadien bij zijn zwager in en bij een nicht in ondergedoken gezeten alvorens op 25 juli 2011 Irak te verlaten.

Verweerder heeft de aanvraag mede op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 afgewezen, omdat verzoeker ter staving van zijn aanvraag toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter ondersteuning van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en zijn asielrelaas, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag. Verweerder meent voorts dat verzoeker wisselende, vage, summiere en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn gestelde detentie. Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat verzoeker wisselende verklaringen heeft afgelegd over hetgeen hij op 16 mei 2010 ging doen en dat hij tevens wisselend heeft verklaard ten aanzien van zijn verblijfplaatsen gedurende zijn problemen als gevolg van zijn lidmaatschap bij de Gorran-partij en met betrekking tot de leider van de PUK. Samengevat heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat verweerder geen geloof hecht aan de verklaringen van verzoeker.

Zaaknummer: Awb 11/31591 en Awb 31590

3

Met betrekking tot de indiening van de gronden overweegt de voorzieningenrechter allereerst als volgt. Verzoeker heeft op 11 oktober 2011 de gronden van beroep ingediend, op 12 oktober 2011 aangevuld met bijlagen. Op 13 oktober 2011, om 19.56 uur, zijn door de rechtbank nogmaals aanvullende stukken per fax ontvangen.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter gaat het hier om nog niet eerder naar voren gebrachte inhoudelijke gronden, welke ten minste drie werkdagen voor de zittingsdag (dus op 14 oktober 2011, uiterlijk middernacht) hadden moeten zijn ingediend.

Vanwege de - veel - te late indiening heeft de voorzieningenrechter ter zitting geoordeeld dat de goede procesorde zich ertegen verzet de inhoud van de genoemde stukken bij de onderhavige procedure te betrekken, hoewel verweerder zich daartegen niet heeft verzet.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat sprake is van onzorgvuldige besluitvorming. Verzoeker bepleit daarom primair toewijzing van de voorlopige voorziening teneinde de geconstateerde lacunes in de procedure te kunnen herstellen. Naar het oordeel van de huidige gemachtigde heeft de vorige gemachtigde van verzoeker steken laten vallen. In zijn beroepschrift brengt verzoeker nog aanvullende correcties en aanvullingen op het nader gehoor naar voren. Voorts stelt verzoeker dat verweerder ten onrechte bij het nader gehoor geen gebruik heeft gemaakt van een beëdigde tolk. Verzoeker verwijst hiervoor naar een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch van 12 september 2011 (Awb 11/26118). Tenslotte stelt verzoeker dat de gehoorambtenaar hem ten onrechte in zijn vrije relaas heeft onderbroken.

De voorzieningenrechter oordeelt als volgt.

Ten aanzien van de stelling dat de vorige gemachtigde, in de visie van de huidige gemachtigde, in de onderhavige procedure van verzoeker fouten heeft gemaakt en onder andere ten onrechte geen of onvoldoende correcties en aanvullingen heeft ingediend, is de voorzieningenrechter van oordeel dat deze omstandigheid voor rekening en risico van verzoeker dient te komen. Volgens vaste jurisprudentie komen de gevolgen van processuele handelingen van een gemachtigde in het algemeen voor rekening en risico van degene die zijn of haar belangen aan die gemachtigde heeft toevertrouwd. De voorzieningenrechter ziet in hetgeen in het onderhavige geval is aangevoerd geen aanleiding om van dit uitgangspunt af te wijken. Aan de eerst in de gronden van beroep ingediende correcties en aanvullingen op het nader gehoor komt derhalve geen betekenis toe, nu deze eerder hadden kunnen en behoren te worden ingebracht.

De voorzieningenrechter stelt vast dat op grond van artikel 28, eerste lid, onder d, van de Wet beëdigde tolken en vertalers (hierna: Wbtv) de Immigratie- en Naturalisatiedienst in het kader van het vreemdelingenrecht uitsluitend gebruik dient te maken van beëdigde tolken. Op grond van het derde lid kan gebruik worden gemaakt van een niet-beëdigde tolk indien wegens de vereiste spoed een ingeschrevene in het register niet tijdig beschikbaar is of indien het register voor de desbetreffende bron- of doeltaal geen ingeschrevene bevat. Indien daarvan sprake is wordt dat schriftelijk en met redenen omkleed vastgelegd. Daarbij dient de betreffende tolk voorafgaand aan zijn inzet - in spoedeisende gevallen nadien - een recente verklaring omtrent het gedrag dan wel een integriteitsverklaring over te leggen.

Niet in geschil is dat verweerder geen gebruik heeft gemaakt van een beëdigde tolk. Evenmin is in geschil dat verweerder niet heeft voldaan aan de in het vierde lid van artikel 28 Wbtv neergelegde verplichtingen.

Zaaknummer: Awb 11/31591 en Awb 31590

4

Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat er in Nederland slechts vier beëdigde tolken Sorani zijn, waarvan er één ouder is dan 70 jaar en één niet in Nederland verblijft, zodat er feitelijk slechts twee beëdigde tolken Sorani beschikbaar zijn. Afgezet tegen het feit dat tot nog toe in 2011 reeds 732 keer gebruik is gemaakt van een Sorani tolk, ziet verweerder geen andere mogelijkheid dan gebruik te maken van niet-beëdigde tolken. Verweerder wijst erop dat uit het nader gehoor niet blijkt dat sprake is geweest van communicatieproblemen.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat praktische moeilijkheden zoals door verweerder geschetst, verweerder niet ontslaan van de verplichting te voldoen aan wettelijk vastgelegde vereisten zoals voortvloeiend uit artikel 28 Wbvt.

Anders dan in de door verzoeker aangehaalde uitspraak leidt dit echter in het onderhavige geval niet tot gegrondverklaring van het beroep, nu niet eerder – niet in de correcties en aanvullingen op het nader gehoor en ook niet in de zienswijze – gewag is gemaakt van communicatieproblemen tussen verzoeker en de tolk. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is niet gebleken dat verzoeker door het inschakelen van een niet-beëdigde tolk in zijn belangen is geschaad. Het eerst in de gronden van beroep naar voren gebrachte standpunt dat de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas te wijten is aan de gebruikmaking van een niet-beëdigde tolk, alsmede dat de vorige gemachtigde daarop ten onrechte niet heeft gewezen, doet aan het vorenstaande niet af.

Voor wat betreft de stelling van verzoeker dat hij ten onrechte door de gehoorambtenaar van het nader gehoor in zijn vrije relaas is onderbroken, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dient de vreemdeling zijn relaas uit eigen beweging en zo gedetailleerd mogelijk naar voren te brengen zonder dat hij daarbij wordt onderbroken voor nadere vraagstelling. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is in het onderhavige geval, blijkens het rapport van nader gehoor, verzoeker niet onderbroken voor nadere vraagstelling, maar met het verzoek zich voor het vervolg van zijn relaas te richten op zijn persoonlijke problemen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is daarmee het belang van verzoeker om zijn vrije relaas onafgebroken en gedetailleerd naar voren te kunnen brengen, mede gelet op de omvang van dat vrije relaas, niet geschaad.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is, gelet op het vorenstaande, geen sprake van onzorgvuldige besluitvorming. De voorzieningenrechter ziet derhalve geen aanleiding de verzochte voorlopige voorziening om die reden toe te wijzen.

Vervolgens is de vraag aan de orde of verweerder in redelijkheid de aanvraag van verzoeker om een verblijfsvergunning heeft afgewezen. Volgens vaste jurisprudentie behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

De voorzieningenrechter ziet zich daarbij eerst gesteld voor de vraag of verweerder aan verzoeker heeft kunnen tegenwerpen dat hij toerekenbaar geen voor de beoordeling van de asielaanvraag noodzakelijke documenten in de zin van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 heeft overgelegd.

Nu verzoeker dit in de zienswijze niet heeft bestreden, heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 aan verzoeker kunnen tegenwerpen.

Zaaknummer: Awb 11/31591 en Awb 31590

5

Gezien het voorgaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan. Voor wat betreft de beoordeling van de aanvraag heeft verweerder dus het juiste toetsingskader toegepast. Volgens vaste jurisprudentie kan een enkele ongerijmde wending of tegenstrijdigheid op het niveau van de relevante bijzonderheden al tot de slotsom leiden dat van positieve overtuigingskracht geen sprake is.

Nu de inhoudelijke argumenten ter weerlegging van het standpunt van verweerder dat het asielrelaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert niet - althans niet tijdig - zijn ingediend, kan de enkele stelling in de gronden van beroep van 11 oktober 2011 dat de mening van verweerder ten aanzien van het ongeloofwaardige asielrelaas niet wordt gedeeld, niet leiden tot gegrondverklaring van het beroep.

Mitsdien heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan de door verzoeker afgelegde verklaringen en het toerekenbaar ontbreken van documenten de conclusie moet worden verbonden dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat dit ongeloofwaardig is.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich op juiste gronden op het standpunt gesteld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder a. van de Vw 2000.

Gelet op het oordeel betreffende de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker en gelet op de veiligheidssituatie in de provincie Sulaymania, heeft verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht op het standpunt gesteld dat geen sprake is van bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan moet worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer in Irak een reëel risico loopt op een met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden strijdige behandeling. Het lidmaatschap van verzoeker van de Gorran-partij maakt dit niet anders. De door verzoeker ingebrachte informatie met betrekking tot de Gorran-partij leidt evenmin tot een ander oordeel, nu dit algemene informatie betreft die het oordeel met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker niet raakt.

Gelet daarop heeft verweerder zich op juiste gronden op het standpunt gesteld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder de aanvraag terecht in het kader van de algemene asielprocedure afgewezen.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaken en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet daarom aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op deze beroepen te beslissen. Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Er bestaat geen aanleiding voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van de verzoek- en beroepschriften heeft moeten maken.

Zaaknummer: Awb 11/31591 en Awb 31590

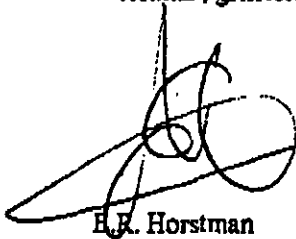
6

Bestissing

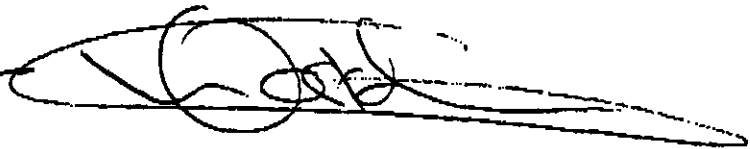
De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening bekend onder nummer Awb 11/31591 af;
- verklaart het beroep, bekend onder nummer Awb 11/ 31590, ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.M.M. Oostdam, rechter, bijgestaan door E.R. Horstman, griffier.

E.R. Horstman

mr. C.M.M. Oostdam

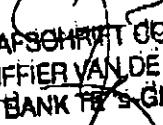
In het openbaar uitgesproken op 21 oktober 2011.

Tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin ten aanzien van het beroep is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. De vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen, zijn opgenomen in artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 85 van de Vreemdelingenwet 2000.

afschrift verzonden op:

21 OKT 2011

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Korreweg 66
 9715 AD Groningen
 Postbus 1010
 9701 BA Groningen

T 050 - 57 57 850
 F 050 - 57 72 288

E Info@hetraadskwartier.nl
 I www.hetraadskwartier.nl

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's-Gravenhage

Secretariaat:
 mw. P. Idskes
 mw. J. Springelkamp

Advocaten
 mw. mr. J. Boelstra
 mw. mr. M. Haanstra
 mw. mr. J.M.J. Lubbers
 mw. mr. P.A.J. Mulders
 mw. mr. H. Postma

* lid Specialisten Vereniging
 Migratierecht Advocaten (SVMA)
 ** lid vFAS en lid SVMA

Per gewone post en per telefax: 070 - 3651380

Groningen, 28 oktober 2011

HOGER BEROEPSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake Awb 11/31590
 Inzake: .
 Nationaliteit: Iraakse
 Geboortedatum:
 IND-nummer: 1108.16.1182
 V-nummer:
 Ons kenmerk: HP/4001473

RAAD VAN STATE INGEKOMEN 28 OKT 2011	
ZAAKNR. 201111 416	
AAN: P. W. DE BONT	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoogedelachtbaar college,

De heer hierna te noemen: appellant, thans verblijvende in het Asielzoekerscentrum te Aalten (Groot Deunkweg 5, 7122 RS), ten deze woonplaats kiezend te Groningen (9701 BA), postbus 1010, op het kantoor van mr. H. Postma, die verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellant tot het instellen van dit hoger beroep en als zijn advocaat te zullen optreden met het recht van vervanging, heeft op 20 september 2011 een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. De Minister voor Immigratie en Asiel, hierna te noemen: verweerder, heeft bij besluit van 28 september 2011 de asielaanvraag afgewezen. Appellant heeft hiertegen op 29 september 2011 beroep ingesteld. Bij uitspraak van 21 oktober 2011, waarvan afschrift verzonden op 21 oktober 2011, is het beroep met kenmerk Awb 11/31590 door de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, ongegrond verklaard (productie). Dit hoger beroepschrift keert zich tegen deze uitspraak.

Het hoger beroepschrift berust op de navolgende grieven. Bij de grief wordt de overweging geciteerd dan wel genoemd waar de grief zich tegen richt.

Grief 1: ten onrechte heeft de voorzieningenrechter de bij brief van 13 oktober 2011 aangevoerde aanvullende gronden van het beroep en het verzoek voorlopige voorziening en overgelegde nadere stukken niet bij de beoordeling van het verzoek en het beroep van appellant betrokken.

In de eerste alinea van pagina 3 van de uitspraak overweegt de voorzieningenrechter het volgende: 'Met betrekking tot de indiening van de gronden overweegt de voorzieningenrechter allereerst als

volgt. Verzoeker heeft op 11 oktober 2011 de gronden van beroep ingediend, op 12 oktober 2011 aangevuld met bijlagen. Op 13 oktober 2011, om 19.56 uur, zijn door de rechtbank nogmaals aanvullende stukken per fax ontvangen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter gaat het hier om nog niet eerder naar voren gebrachte inhoudelijke gronden, welke ten minste drie werkdagen voor de zittingsdag (dus op 14 oktober 2011, uiterlijk middernacht) hadden moeten zijn ingediend. Vanwege de - veel - te late indiening heeft de voorzieningenrechter ter zitting geoordeeld dat de goede procesorde zich ertegen verzet de inhoud van de genoemde stukken bij de onderhavige procedure te betrekken, hoewel verweerder zich daartegen niet heeft verzet.'

Toelichting

In de eerste plaats heeft de voorzieningenrechter miskend dat ingevolge artikel 8:83, eerste lid, Awb tot één dag voor de zitting nadere stukken kunnen worden ingediend. Volgens de toelichting bij artikel 8:83 Awb in 'Tekst & Commentaar' van de Algemene wet bestuursrecht, zesde druk, kan het in uitzonderlijke gevallen zelfs aanvaardbaar zijn dat stukken nog tijdens de zitting worden ingebracht. De mondelinge behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening stond geagendeerd voor de zitting van 14 oktober 2011 om 10.30 uur. De uitnodigingsbrief van de rechtbank van 30 september 2011 vermeldt, voor zover hier van belang, het volgende: 'Tenzij uw verzoek zonder zitting wordt afgedaan, zal de voorzieningenrechter uw verzoek behandelen op vrijdag 14 oktober 2011, om 10.30 uur in Assen, Brinkstraat 4. (...) U moet er voor zorgen dat de voorzieningenrechter de nieuwe stukken uiterlijk de dag vóór de zitting heeft ontvangen. Als u op een later tijdstip nog stukken naar de voorzieningenrechter stuurt, kan hij beslissen om bij de beoordeling van het verzoek geen rekening te houden met die stukken.' In casu zijn een dag voor de zitting, dat wil zeggen bij brief van 13 oktober 2011, aanvullende gronden van het beroep en het verzoek voorlopige voorziening ingediend. Tevens zijn daarbij nadere stukken, te weten een afschrift van documenten ter onderbouwing van het asielrelaas van appelland, overgelegd. Een afschrift van de brief is gelijktijdig per fax naar de procesvertegenwoordiger van verweerder gezonden. Aan de bovenzijde van de brief is in grote en zwart gedrukte letters aangegeven: *Urgent in verband met vovo-zitting 14 oktober 2011 om 10.30 uur*. Nu een en ander conform artikel 8:83, eerste lid, Awb en in overeenstemming met de uitnodigingsbrief van de rechtbank van 30 september 2011 een dag voor de zitting is ingediend, heeft de voorzieningenrechter ten onrechte geoordeeld dat dit - veel - te laat is geweest.

In de tweede plaats is op de zitting van de voorzieningenrechter door gemachtigde van appelland aangegeven dat zij en de gemachtigde van verweerder, mr. W. Steenstra, nog op 12 oktober 2011 telefonisch contact over de zaak van appelland hadden gehad en dat bij die gelegenheid ook is aangekondigd dat voor de zitting nog nadere stukken zouden worden ingediend namens appelland. Overigens is eveneens in de gronden van het beroep en het verzoek voorlopige voorziening d.d. 11 oktober 2011 op pagina 3, vierde alinea, aangegeven dat appelland de mening van verweerder op het punt van de ongeloofwaardigheid niet deelt en dat een en ander nog nader zal worden onderbouwd, zodat zowel rechtbank als verweerder op de hoogte was van een aanvulling. Desgevraagd heeft de gemachtigde van verweerder op de zitting van de voorzieningenrechter medegedeeld dat verweerder er geen bezwaar tegen heeft dat de inhoud van de brief van 13 oktober 2011 bij de beoordeling van de zaak wordt betrokken. Vervolgens heeft de voorzieningenrechter de zitting geschorst voor ongeveer tien minuten, waarna hij mondeling heeft kenbaar gemaakt dat naar zijn oordeel de brief van 13 oktober 2011 met stukken te laat was ingediend en wegens strijd met de goede procesorde niet bij de beoordeling van de zaak zou worden betrokken. Daarop is in het pleidooi van gemachtigde van appelland nogmaals met klem aan de voorzieningenrechter verzocht de brief met stukken van 13 oktober 2011 wel mee te nemen nu deze tijdig (één dag voor de zitting) is ingediend en verweerder zich niet verzet tegen het meenemen van de brief bij de beoordeling van de zaak. Mitsdien is, anders dan de voorzieningenrechter oordeelt, geen sprake van strijd met de goede procesorde.

In de derde plaats oordeelt de voorzieningenrechter ten onrechte dat de brief van 13 oktober 2011 inhoudelijke gronden bevat die niet eerder naar voren zijn gebracht, welke ten minste drie werkdagen voor de zittingsdag (dus op 14 oktober 2011, uiterlijk middernacht) hadden moeten zijn ingediend. Nog daargelaten het opmerkelijke feit dat hetgeen de voorzieningenrechter tussen haakjes overweegt

Impliceert dat de brief van 13 oktober 2011 ook naar het oordeel van de voorzieningenrechter tijdig is ingediend, heeft de voorzieningenrechter miskend dat van de zijde van appelllant in de zienswijze van 27 september 2011 enkele overwegingen van verweerder met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas – zij het summier – zijn bestreden, dat deze zienswijze in de gronden van 11 oktober 2011 herhaald en ingelast is en dat in de aanvullende gronden van 13 oktober 2011 nader wordt ingegaan op verweerders beoordeling van de geloofwaardigheid. In dit verband wordt dezerzijds gewezen op de uitspraak van uw Afdeling van 9 mei 2011, nr. 201001143/1V2, LJN: BQ4615, waarin uw Afdeling onder meer het volgende heeft overwogen: *'Nu voorts binnen de door de wet en de goede procesorde begrensde mogelijkheden geen rechtsregel eraan in de weg staat dat bij de beoordeling van het beroep beroepsgronden worden betrokken die een vreemdeling na het nemen van het besluit heeft aangevoerd en die hij niet als zodanig in een zienswijze naar voren heeft gebracht, heeft de rechtbank het beroep van de vreemdeling (...) ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.'*

Grief 2: ten onrechte oordeelt de voorzieningenrechter dat niet is gebleken dat appelllant door het inschakelen van een niet-beëdigde tolk in zijn belangen is geschaad.

Verwezen wordt naar de rechtsoverwegingen op pagina 3, voorlaatste alinea tot en met de tweede alinea op pagina 4 van de uitspraak, die aanvangen met *'De voorzieningenrechter stelt vast dat op grond van artikel 28, eerste lid, onder d, van de Wet beëdigde tolken en vertalers (Wbtv) de immigratie- en Naturalisatiedienst in het kader van het vreemdelingenrecht uitsluitend gebruik dient te maken van beëdigde tolken. (...) en eindigen met 'Het eerst in de gronden van het beroep naar voren gebrachte standpunt dat de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas te wijten is aan de gebruikmaking van een niet-beëdigde tolk, alsmede dat de vorige gemachtigde daarop ten onrechte niet heeft gewezen, doet aan het vorenstaande niet af.'*

Toelichting

Niet in geschil is dat verweerder voor het nader gehoor van appelllant gebruik heeft gemaakt van een tolk die noch in het Register beëdigde tolken en vertalers (Rbtv) is opgenomen als tolk Koerdisch (Sorani) noch op de Uitsluitingslijst als bedoeld in artikel 2, lid 3 Wbtv als tolk Koerdisch (Sorani) staat vermeld. De voorzieningenrechter stelt ook vast dat niet in geschil is dat verweerder niet heeft voldaan aan de in het vierde lid van artikel 28 Wbtv neergelegde verplichtingen en oordeelt terecht dat praktische moeilijkheden zoals door verweerder ter zitting geschetst, verweerder niet ontslaan van de verplichting te voldoen aan wettelijk vastgelegde vereisten zoals voortvloeiende uit artikel 28 Wbtv. Desondanks oordeelt de voorzieningenrechter dat dit niet tot gegrondverklaring van het beroep van appelllant kan leiden, omdat niet eerder (in de correcties en aanvullingen op het nader gehoor en ook niet in de zienswijze) gewag is gemaakt van communicatieproblemen tussen appelllant en tolk. Hiermee legt de voorzieningenrechter ten onrechte de verantwoordelijkheid bij appelllant, terwijl de gevolgen van het inzetten van een niet beëdigde tolk, die evenmin op de Uitsluitingslijst staat vermeld en van wie voorafgaand aan het nader gehoor geen recente verklaring omtrent het gedrag dan wel een integriteitsverklaring is opgevraagd door verweerder, voor rekening en risico van verweerder dienen te komen. Volgens de Memoria van Toelichting (TK 2004-2005,29936, nr. 3) is de doelstelling van de Wbtv het waarborgen van de kwaliteit en integriteit van de tolk. Doordat verweerder niet heeft voldaan aan zijn wettelijke plicht als bedoeld in artikel 28, vierde lid, Wbtv, ligt het in zijn risicosfeer dat communicatieproblemen zijn ontstaan tijdens het nader gehoor. De kwaliteit van de door verweerder ingezette tolk is immers niet gewaarborgd. In dit verband wordt hier nogmaals gewezen op de in beroep overgelegde uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 12 september 2011 en dan in het bijzonder op rechtsoverwegingen 9, 10, 11. Voor zover dezerzijds bekend is, is verweerder tegen deze uitspraak niet in hoger beroep opgekomen. Zoals betoogd in de gronden van het beroep en het verzoek voorlopige voorziening van 11 oktober 2011 is appelllant, anders dan de voorzieningenrechter meent, weldegelijk in zijn belangen geschaad. Immers, mede ten gevolge van onjuiste vertalingen van de bij het nader gehoor ingezette tolk Koerdisch (Sorani) zijn van de zijde van appelllant correcties en aanvullingen op het rapport van nader gehoor ingediend. Dit is gebeurd bij brief van 23 september 2011 en bij brief van 11 oktober 2011.

Grief 3: ten onrechte oordeelt de voorzieningenrechter dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat aan de door appelland afgelegde verklaringen en het toerekenbaar ontbreken van documenten de conclusie moet worden verbonden dat van het asielrelaas van appelland geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat dit ongelooftwaardig is.

Verwezen wordt naar de rechtsoverwegingen in de tweede tot en met zesde alinea op pagina 5 van de uitspraak.

Toelichting

De voorzieningenrechter heeft ten onrechte geen acht geslagen op het gestelde in de zienswijze van 27 september 2011, waarin enkele overwegingen van verweerder met betrekking tot de ongelooftwaardigheid van de verklaringen van appelland zijn bestreden. Eveneens ten onrechte heeft de voorzieningenrechter de inhoud van de brief van 13 oktober 2011, waarin alle overwegingen van verweerder met betrekking tot de ongelooftwaardigheid gemotiveerd zijn weerlegd, niet bij de beoordeling betrokken. Dienaangaande zij verwezen naar hetgeen bij grief 1 is betoogd. Voorts heeft de voorzieningenrechter er volstrekt aan voorbij gezien dat, zoals gemotiveerd betoogd en met stukken onderbouwd in de gronden van het beroep en het verzoek voorlopige voorziening van 11 oktober 2011, de verklaringen van appelland over zijn ontslag en arrestatie vanwege zijn aansluiting bij de Goran partij/beweging, zijn activiteiten voor deze partij/beweging, o.a. als waarnemer tijdens de verkiezingen, steun vinden in objectieve informatie. Dit klemt te meer nu tijdens verweerder op de zitting expliciet is aangegeven dat voor waar wordt gehouden dat appelland actief is geweest voor de Goran partij/beweging en als gevolg daarvan is ontslagen uit zijn functie als ambtenaar bij de gemeente Dokan. De voorzieningenrechter had mitsdien moet concluderen dat het besluit van verweerder niet voldoet aan de eisen van een zorgvuldige voorbereiding en deugdelijke motivering.

Mitsdien heeft de voorzieningenrechter ten onrechte, althans niet op juiste gronden, het beroep van appelland ongegrond verklaard. Appelland verzoekt uw Afdeling dan ook:

- I zijn hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak d.d. 21 oktober 2011 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, Awb nummer 11/31590, geheel of gedeeltelijk te vernietigen;
- II het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren;
- III het besluit van 28 september 2011, IND nummer 1108.16.1182, te vernietigen;
- IV de Minister voor Immigratie en Asiel te veroordelen in de door appelland in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep gemaakte proceskosten.

Hoogachtend,

H. Postma

Productie: afschrift aangevallen uitspraak;